

РЕШЕНИЕ

№ 2693

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9930** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от процесуалния представител на представляващия „СК+“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], управител К. Т. И. – адв. И. Ю. против Решение № 2446 от 25.05.2023 г., постановено по НАХД № 9459/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 22 състав. С обжалваното Решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-2200260 от 06.07.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда“ (ГД „ИТ“), с което на „СК+“ ЕООД, в качеството на работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда (ДР на КТ), на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за извършено административно нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на Уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност и необоснованост на атакувания съдебен акт. Твърдят се допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили правото на защита на касатора в производството

пред Районния съд. Акцент е поставен върху отказа на съда да събере относими, според процесуалния представител на касатора, гласни доказателствени средства от значение за установяване на релевантните факти, включени в предмета на доказване. По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, със задължителни указания относно събирането и на гласни доказателствени средства. Застъпено е становище и за явна несправедливост на наложената имуществена санкция.

Процесуалният представител на касатора – адв. Ю. и представляващия санкционираното дружество „СК+“ ЕООД – управителят К. И. не участваха в проведеното публично съдебно заседание пред настоящата инстанция.

Пълномощникът на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – юрисконсулт Н. е на становище, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, а касационната жалба като неоснователна следва да бъде оставена без уважение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на релевираните касационни основания и становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано лице – надлежно упълномощен процесуален представител на адресат на наказателното постановление, с правен интерес от оспорването, в предвидения преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК (съобщението за изготвеното решение е връчено на 11.09.2023 г., а жалбата е заведена с вх. № 263212 на 25.09.2023 г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, съгласно чл. 63в от ЗАНН.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на анализа на събраните в съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя – свид. К. К. и информацията в приобщените писмени доказателства, съдебният състав е приел за установена описаната и в съставения Акт за установяване на административно нарушение и в обжалваното наказателно постановление фактическа обстановка:

На 27.04.2022 г. служители на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, сред които и свид. К., извършили проверка за спазване на трудовото законодателство в офиса на „СК+“ ЕООД. Проверката продължила по документи на 05.05.2022 г. и на 17.05.2022 г. в сградата на Д „ИТСО“ – С.. Констатациите от проверката са отразени в Протокол № ПР2215640 от 17.05.2022 г., в т. 16 на който е отразено, че „СК+“ ЕООД като работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е уведомил съответната Териториална дирекция на НАП за сключен трудов договор с Р. К. А., ЕГН [ЕГН] на длъжност „шофьор на товарен автомобил международни превози“ като е изпратено Приложение № 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ, въпреки че при проверката е установено, че трудовият договор не е подписан от работника.

Тази констатация е дала основание на проверяващите да приемат, че е допуснато нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието

и реда за изпращане на Уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ – работодателят е уведомил преждевременно съответната ТД на НАП, въпреки че реално не е бил сключен трудов договор.

В съставения Акт за установяване на административно нарушение № 23-2200260 от 17.05.2022 г. е отразено, че нарушението е извършено на 31.01.2022 г. АУАН е връчен на упълномощен от управителя представител на дружеството непосредствено след съставянето му. В предвидения в чл. 44, ал. 1 от ЗАНН 7-дневен срок не са постъпили писмени възражения против констатациите в АУАН.

НП, предмет на съдебен контрол, е издадено на 06.07.2022 г., в преклузивния срок по чл. 34 от ЗАНН. Връчено е на 11.07.2022 г. на пълномощник на управителя на санкционираното дружество - А. Г. с известие за доставяне (обратна разписка). При пълна идентичност на описаното в АУАН административно нарушение, директорът на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" е приел, че са налице основанията по чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда и е санкционирал „СК+“ ЕООД с имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № 5/29.12.2002 г.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на административното нарушение, като е спазил и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Доколкото основните възражения в касационната жалба са свързани със задължението на съда да събере всички доказателства установяващи включените в предмета на доказване факти, касационната инстанция счита, че не са допуснати сочените от касатора нарушения, които да са ограничили гарантираното от закона ефективно упражняване на правото на защита на санкционираното дружество. Въззивната жалба съдържа декларативно твърдение за несъответствие на „изложената фактическа обстановка ... с действителната такава.“. От проведени 3 съдебни заседания – на 24.11.2022 г., на 27.02.2023 г. и на 20.04.2023 г. процесуалният представител на касатора – адв. Ю. е участвал единствено в съдебното заседание на 27.02.2023 г. Въпреки, че не е представил доказателства относно служебните функции на лицето, чийто разпит е поискан за установяване на процеса на „подготовка на трудовите договори“ в „СК+“ ЕООД, въззивният съд е уважил искането и е отложил делото за друга дата. Това е била и единствената причина за отлагане на делото. В протокола от проведеното на 20.04.2023 г. съдебно заседание за начален час е посочен – 12,10 часа, въпреки че началният час на заседанието, отразен при насрочването в протокола от предходното съдебно заседание е 11,45 часа. Районният съд е констатирал, че в съдебното заседание не се е явил не само процесуалният представител на „СК+“ ЕООД, но и допуснатата при режим на довеждане свидетелка. Съдът не е бил уведомен за наличие на обективни, уважителни причини препятстващи явяването им, поради което е заличил допуснатия свидетел и е приключил съдебното дирене.

Към депозираната, след приключване на съдебното заседание, макар и в деня на провеждането му, молба адв. Ю. е приложил копие на страница от бележник с график на служебните му ангажименти за периода 20 – 23.04.2023 г., в който е отразен погрешно началният час на съдебното заседание – вместо 11.45 ч. - 12.45 ч., както и копие на определение на друг съдебен състав на СРС от 09.04.2023 г., постановено в закрито заседание, диспозитивът на което съдържа указание към началниците на

затворите в Л. и С. за отпаднала необходимост от конвоиране на тъжител и подсъдим за насрочено на 20.04.2023 г. съдебно заседание. За служебната си ангажираност по соченото в молбата наказателно производство, разглеждано от 133 състав на СРС, отразено и като служебен ангажимент в бележника му, адв. Ю. не е представил доказателства – провеждано ли е съдебно заседание на 20.04.2023 г., с каква продължителност, участвал ли е в това съдебно заседание. Към касационната жалба не са приложени доказателства. Такива не са представени и към молбата на адв. Ю., съдържаща искане за отлагане на насроченото касационно заседание.

Касационната инстанция не счита, че фактическите обстоятелства от значение за правилното прилагане на материалния закон в настоящия казус са останали неизяснени. Наред с това, не намира за обосновани и твърденията в касационната жалба, че единствено чрез гласни доказателствени средства могат да се изяснят релевантни за конкретния правен спор факти, свързани със създаването на писмен документ – трудов договор и полагането на подписите от страните.

В този контекст, възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения, предпоставящи отмяната на обжалвания съдебен акт като неоснователни не следва да бъдат уважени.

В мотивите на решението СРС е кредитирал с доверие както информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, така също и показанията на актосъставителя, при разпита на който е участвал и процесуалният представител на касатора. Въз основа на тези доказателствени източници са направени изводите за спазване на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, а и на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Прието е от приложените заверени копия на заповеди на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, че и актосъставителят, и административно наказващият орган са надлежно оправомощени да констатират и санкционират административни нарушения от вида на това, за което е наложената имуществената санкция на „СК+“ ЕООД.

Законосъобразен и съответен на установените фактически обстоятелства е изводът на въззивния съд, че цитираната като нарушена в НП норма на чл. 3, ал. 1, т. 1, б „а“ от Наредба № 5/29.12.2002 г. съдържа конкретно правило за поведение, което не е било изпълнено. Спазването на формалните изисквания на чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на Акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление е обезпечило ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното дружество. Приложената от административно наказващия орган санкционна норма напълно съответства на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение. Наложена санкция е в минималния предвиден от закона размер и напълно съответства на конкретната степен на обществена опасност на санкционираното деяние.

Предвид изложеното, обжалваното решение като обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в тежест на касатора следва да се възложи заплащането на юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да се определи по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 80 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от

АПК, Административен съд София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2446 от 25.05.2023 г., постановено по НАХД № 9459/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22 състав.

ОСЪЖДА „СК+“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], ул. 109, № 19, ет. 2, офис 2, представлявано от управителя К. Т. И., да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата от 80 (осемдесет) лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.